

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน เพื่อที่จะกลับมาที่มีพลาณามย์ดีเสมอและมั่งคั่งเสมอ เวลาที่ลูกต้องประกันร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของลูกโดยตรง เป็นไปในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกสามารถรับการประกันที่ไม่มีขีดจำกัดนี้
- คำถาม:** ลูกควรเตือนกันและกันเกี่ยวกับอะไรเพื่อที่ลูกทั้งหมดสามารถก้าวหน้าไปได้?
- คำตอบ:** เตือนกันและกันว่าละครกำลังจะสิ้นสุดลงและเราต้องกลับบ้าน เราได้เคยเล่นบทบาทนี้มานานับครั้งไม่ถ้วน เราได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดของเราแล้ว เวลานี้เราจะเอาเครื่องแต่งกายนี้, ร่างกายนี้, ออกไปและกลับบ้าน นี่คืองานรับใช้ของลูกนักสังคมสงเคราะห์ทางจิต ลูกนักสังคมสงเคราะห์ทางจิตต้องเฝ้าแต่ให้ศาสนันี้แก่ทุกคน: ลีมร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างของลูก และจดจำพ่อและบ้าน
- เพลง:** ทิ้งบัลลังก์ของท่านไว้บนท้องฟ้าและลงมาสู่พื้นโลก...

โอมชานติ เพลงนี้ถูกร้องโดยส่วนมากที่ที่มีกิตะพาทชลา (สถานที่ศึกษากิตะ) ผู้ที่พูดกิตะร้องคำนี้ก่อน แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าเป็นใครที่พวกเขากำลังเรียกหา เวลานี้มีการประณามศาสนา เริ่มแรกมีนักสวด และแล้วก็มีการตอบสนอง(จากกิตะ) พวกเขาเรียกหา: ได้โปรดมาและพูดความรู้ของกิตะ เพราะบาปได้เพิ่มขึ้นอย่างมาก และแล้วก็มีการตอบสนอง(จากกิตะ) ว่า: เมื่อดวงวิญญาณของบาร์ตกลับมาไม่มีความสุขและมีบาป เมื่อมีการประณามศาสนา และแล้วเป็นเวลานั้นที่พ่อมา ท่านต้องเปลี่ยนรูปของท่าน ดังนั้นท่านจะเข้ามาในร่างมนุษย์อย่างแน่นอน ดวงวิญญาณทั้งหมดเปลี่ยนรูปของพวกเขา ตั้งแต่ลูกดวงวิญญาณนั้นไม่มีตัวตน ลูกกลับมาที่มีตัวตนเมื่อลูกมาที่นี่ แล้วลูกก็ถูกเรียกว่ามนุษย์ ดวงวิญญาณมนุษย์ในเวลานี้ไม่บริสุทธิ์และเป็นบาป และดังนั้นพ่อจึงต้องเปลี่ยนรูปของพ่อและมา เช่นที่ลูกกลับมาที่มีตัวตนจากไม่มีตัวตน ในทำนองเดียวกัน พ่อก็ต้องเปลี่ยนจากไม่มีตัวตนเป็นมีตัวตนด้วยเช่นกัน ศรีกฤษณะไม่สามารถเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ได้ เขาคือนายแห่งสวรรค์ ผู้คนคิดว่าศรีกฤษณะพูดกิตะ แต่ศรีกฤษณะไม่สามารถคงอยู่ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ได้ นาม รูป ประเทศ เวลา และกิจกรรมของเขาแยกจากสิ่งนี้อย่างสิ้นเชิง พ่ออธิบายทั้งหมดนี้ กฤษณะมีแม่และพ่อของเขาเอง เขามีรูปของเขาที่ถูกสร้างขึ้นในครรภ์ของมารดาของเขา พ่อไม่ได้เข้ามาในครรภ์ แต่พ่อต้องการพาหนะอย่างแน่นอน พ่อเข้ามาในผู้นี้เมื่อเขาอยู่ในชาติเกิดสุดท้ายจากหลายชาติเกิดของเขา เขาคือศรีกฤษณะในชาติเกิดแรกของเขา เวลานี้ชาติเกิดนี้คือชาติเกิดที่ 84 ของเขา และชาติเกิดสุดท้ายจากหลายชาติเกิดของเขา ดังนั้นพ่อจึงเข้ามาในเขา เขาไม่ได้รู้ถึงชาติเกิดของเขา ศรีกฤษณะไม่ได้พูดว่าเขาไม่รู้เรื่องชาติเกิดของเขาเอง พระเจ้าพูดว่า: ผู้ที่พ่อเข้ามาในเขานั้นไม่ได้รู้ถึงชาติเกิดของเขาเอง เพียงพ่อเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ กฤษณะคือนายของอาณาจักร ในยุคทองมีอาณาจักรสุริยวงศ์เป็นดินแดนของวิษณุ รูปรวมของลักษมีและนารายณ์ถูกเรียกว่าวิษณุ ที่ไหนก็ตามที่ลูกให้คำบรรยาย นั่นก็เพียงพอแล้วที่จะเล่นเพลงนี้เพราะชาวบาร์ตร้องเพลงนี้ด้วยตัวเขาเอง เพียงเมื่อศาสนานี้หายไปเท่านั้นที่พ่อจะสามารถมาและพูดกิตะได้อีกครั้ง และก่อตั้งศาสนาเดียวกันอีกครั้ง เนื่องจากไม่มีมนุษย์ของศาสนานั้นเลยในเวลานี้ ความรู้ของกิตะจะปรากฏออกมาจากที่ไหน? พ่ออธิบายว่า: ไม่มีคัมภีร์ ฯลฯ ในยุคทองและยุคเงิน ทั้งหมดเหล่านั้นคือเครื่องประกอบของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีใครสามารถพบพ่อผ่านสิ่งเหล่านั้นได้ พ่อต้องมาอย่างแน่นอน พ่อมาและประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูกทั้งหมดผ่านการหลุดพ้น ทุกคนต้องกลับบ้าน หลังจากการเข้าไปสู่การหลุดพ้น ลูกจะไปสวรรค์ ลูกจะเข้าไปสู่การหลุดพ้น และแล้วก็เข้าไปสู่การหลุดพ้นในชีวิต พ่อพูดว่า: ลูกสามารถได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีได้ มีคำกล่าวไว้ว่า: ขณะที่อาศัยอยู่ในครอบครัวของลูก ลูกสามารถได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที นั่นคือลูกสามารถเป็นอิสระจากความทุกข์ ชั้นยาสซีไม่สามารถประทานการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ลูกได้ พวกเขาไม่แม้กระทั่งเชื่อเรื่องการหลุดพ้นในชีวิต ศาสนาของชั้นยาสซีไม่ได้คงอยู่ในยุคทองเลย ศาสนาของชั้นยาสซีคงอยู่ในภายหลัง ศาสนาอิสลามและศาสนาพุทธ ฯลฯ ไม่ได้อยู่ที่นั่นในยุคทอง ศาสนาทั้งหมดยกเว้นศาสนาเทพคงอยู่ในเวลานี้ พวกเขาทั้งหมดถูกแปรเปลี่ยนเข้าไปอยู่ในศาสนาอื่น พวกเขาไม่ได้รู้ถึงศาสนาของพวกเขาเอง ไม่มีใครคิดว่าตนเองเป็นของศาสนาเทพ พวกเขาพูดว่า: “เจย์ อินด์” (ชัยชนะของอินดูสถาน) อย่างไรก็ตามไม่มีชัยชนะใดในเวลานี้ ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อใดที่บาร์ตมีชัยชนะ และเมื่อใดที่บาร์ตพ่ายแพ้ เพียงเมื่อลูกได้รับโชคของอาณาจักรและโลกเก่าถูกทำลายเท่านั้นที่บาร์ตมีชัยชนะ เป็นราวันที่ ทำให้ลูกพ่ายแพ้ และรามที่ทำให้ลูกมีชัยชนะ มีคำกล่าวไว้ว่า: “ชัยชนะสำหรับบาร์ต” มีชื่อว่า “ชัยชนะสำหรับอินดูสถาน” พวกเขาเปลี่ยนคำพูด คำพูดของกิตะนั้นดีมาก พระเจ้า ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งอื่นใดพูดว่า: พ่อไม่ได้มีแม่หรือพ่อ พ่อต้องสร้างรูปของพ่อเองเพื่อตัวพ่อเอง พ่อเข้ามาในผู้นี้ แม้ให้กำเนิดแก่กฤษณะ พ่อคือผู้สร้าง ตามละครแล้ว คัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมด

ฯลฯ ถูกสร้างขึ้นสำหรับหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา กิตะ ภควัทคีตา ฯลฯ ทั้งหมดถูกสร้างขึ้นบนพื้นฐานของศาสนา เทพ ศาสนาเทพที่พ่อสร้างได้ผ่านไปแล้วในเวลานี้และจะคงอยู่อีกครั้งในอนาคต ตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบถูก เรียกว่า อดีต ปัจจุบัน และอนาคต ในสิ่งนี้ตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบมีความหมายที่ต่างกัน สิ่งซึ่งกลายเป็นอดีต จะกลายเป็นปัจจุบันอีกครั้ง เรื่องราวใดก็ตามที่ได้รับการบอกเล่าจากอดีตนั้นจะถูกชำระรอยในอนาคต มนุษย์ไม่รู้ถึงสิ่ง เหล่านี้ บาบอบอกลูกในปัจจุบันถึงเรื่องราวใดก็ตามที่เคยเกิดขึ้นในอดีตและสิ่งนั้นจะถูกชำระอีกครั้งในอนาคต ประเด็น เหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจและลูกจำเป็นต้องมีสติปัญญาที่ละเอียดอ่อนอย่างมากเพื่อที่จะทำความเข้าใจสิ่งนี้ ลูกๆ ควรไปและ ให้นำคำบรรยายในที่ไหนก็ตามที่ลูกได้รับการเชิญให้ไป ลูกชายอวดพ่อ! ลูกจะเปิดเผยว่าพ่อของเขาคือใคร พ่อเป็นคนที่ ต้องการอย่างแน่นอน มิฉะนั้นลูกจะประกาศสิทธิในมรดกได้อย่างไร? ลูกคือผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งอื่นใด อย่างไรก็ตามบุคคล สำคัญเหล่านั้นต้องได้รับความเคารพด้วยเช่นกัน ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน ทุกคนเรียกหา: โอ พระเจ้าผู้เป็น พ่อ! พวกเขาสดมจนต์ถึงพระเจ้าว่า: โอ พระเจ้าผู้เป็นพ่อได้โปรดมา! อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าคุณคือใคร ลูกต้อง ร้องสรรเสริญที่พบบา ร้องสรรเสริญศรีกฤษณะ และร้องสรรเสริญบาร์ตด้วยเช่นกัน บาร์ตเคยเป็นวัดของชีวา บาร์ตเคย เป็นสวรรค์ 5000 ปีที่แล้วบาร์ตเคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพ ใครที่ก่อตั้งอาณาจักรนั้น? ต้องเป็นพระเจ้า ผู้ที่สูงที่สุด เหนือสิ่งอื่นใดอย่างแน่นอน การแสดงความเคารพลูกให้กับชีวา ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งอื่นใด ผู้ที่ไม่มีตัวตน ผู้ที่ถูกเรียกว่าพ่อ สูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด แม้ว่าชาวบาร์ตจะเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา พวกเขาไม่รู้ว่ามีเมื่อใดที่ชีวามา ท่านต้องมาในยุค แห่งการบรรจบพบกันก่อนที่สวรรค์จะถูกสร้างขึ้นอย่างแน่นอน ท่านพูดว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันในทุก วงจร มิใช่ในทุกยุค หากว่าท่านมาในทุกยุค ก็จะต้องมีการจุติ 4 ครั้ง พวกเขาแสดงให้เห็นการจุติมากมาย เพียงพ่อผู้เดียว เท่านั้น, ผู้ที่สร้างสวรรค์, เป็นผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งอื่นใด บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ เคยปราศจากกิเลส และดังนั้นลูกไม่สามารถ ถามว่าเด็กถือกำเนิดที่นั่นอย่างไร ระบบธรรมเนียมใดก็ตามที่คงอยู่ สิ่งเหล่านั้นที่จะดำเนินต่อไป เหตุใดลูกจึงวิตกกังวล เกี่ยวกับสิ่งนั้น? เริ่มแรกลูกควรตระหนักจักพ่อ ที่นั่นลูกมีความรู้ของดวงวิญญาณ เราดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและรับอีก ร่างหนึ่ง ที่นั่นไม่มีเรื่องของการร้องไห้ และไม่เคยมีการตายก่อนเวลาอันควร ลูกละร่างของลูกในความสุข ดังนั้นพ่อได้ อธิบายว่าท่านมาและเปลี่ยนรูปของท่านอย่างไร สิ่งนี้ไม่สามารถกล่าวถึงกฤษณะได้ เขาถือกำเนิดผ่านครรรภ์ บราห์มา วิษณุ และซางก้าอาศัยอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน จำเป็นต้องมีพ่อของมวลมนุษย์ที่เป็นอย่างแน่นอน เราคือลูกๆ ของ ท่าน พ่อที่ไม่มีตัวตนไม่สูญสลายและเราดวงวิญญาณก็ไม่สูญสลายด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เราต้องถือกำเนิดและกลับ มาใช้ชาติเกิดอย่างแน่นอน ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ลูกพูดว่า: มาและพูดความรู้ของกิตะอีกครั้ง ผู้ที่มาและจากไป ทั้งหมดนั้นจะเข้ามาสู่วงจรอย่างแน่นอน พ่อมาและจากไปด้วยเช่นกัน และเวลานี้ได้มาอีกครั้ง ท่านพูดว่า: พ่อมาและพูดกิ ตะแก่ลูกอีกครั้ง ผู้คนเรียกหา “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา!” ดังนั้นโลกนี้ไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน ทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงไปเพื่อชำระบาปของพวกเขาให้บริสุทธิ์โดยการอาบน้ำในแม่น้ำคงคา สวรรค์เคยคงอยู่ในบาร์ตนี้ บา รตคือดินแดนที่เป็นนิรันดร์ที่สูงส่ง เป็นสถานที่จาริกแสวงบุญสำหรับทุกคน มนุษย์ทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ พ่อคือผู้เดียวที่ ประทานการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ทุกคน ต้องมีการร้องสรรเสริญผู้ที่ทำงานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้นอย่างแน่นอน บาร์ตคือ สถานที่เกิดของพ่อที่ไม่สูญสลาย ท่านคือผู้เดียวที่ทำให้ทุกคนบริสุทธิ์ พ่อไม่สามารถจากสถานที่เกิดของท่านและไปที่อื่น ดังนั้นพ่อนั่งที่นั่นและอธิบายว่าท่านสร้างรูปของท่านเองอย่างไร ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับดาร์นาของลูก สถานภาพของลูกขึ้นอยู่กับ ว่าลูกสร้างสมมากเพียงใด ไม่ใช่ทุกคนที่จะสามารถอ่านมุรลีได้ในวิธีเดียวกัน แม้ว่าทุกคนอาจจะสามารถเป่าขลุ่ยไม้ไผ่ได้ พวกเขาทั้งหมดจะไม่สามารถเป่าขลุ่ยในวิธีเดียวกันได้ ทุกคนเล่นบทบาทของเขาต่างกัน บทบาทที่ใหญ่โตเช่นนั้นอยู่ ภายในดวงวิญญาณที่สดแสนเล็ก ดวงวิญญาณสูงสุดพูดว่า: พ่อต้องเล่นบทบาทด้วย พ่อมาเมื่อมีการประณามศาสนา พ่อ ให้ผลตอบแทนในหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน ผู้คนให้ทานและทำบุญในนามของพระเจ้าและดังนั้นเป็น พระเจ้าที่ให้ผลของการให้ทานนั้น แต่ละคนประกันตนเอง พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะได้รับผลของสิ่งที่พวกเขาได้ให้ใน ชาติเกิดถัดไปของพวกเขา ในขณะที่ลูกประกันตนเองถึง 21 ชาติเกิด สิ่งนั้นเป็นการประกันทางอ้อมที่มีขีดจำกัด ในขณะที่ สิ่งนี้คือการประกันทางตรงที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกจะได้ทรัพย์สมบัติที่ไม่มีขีดจำกัดเมื่อลูกประกันจิตใจ ร่างกาย และ ทรัพย์สมบัติของลูก ลูกจะมีพลาณามัยดีเสมอและมั่งคั่งเสมอ ลูกกำลังประกันตนเองโดยตรง มนุษย์ให้ทานในนามของ พระเจ้าเพราะพวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าจะให้ผลตอบแทนของท่านนั้นแก่พวกเขา พวกเขาไม่เข้าใจว่าท่านให้ผลตอบแทนนั้น อย่างไร มนุษย์คิดว่าสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาได้รับนั้นพระเจ้าเป็นผู้ให้มา คิดว่าพระเจ้าให้ลูกแก่เขา อัจชะ หากพระเจ้าให้ลูก แก่พวกเขา และแล้วท่านก็สามารถนำเด็กนั้นกลับไปได้ด้วยเช่นกัน ลูกทั้งหมดต้องตายอย่างแน่นอน ไม่มีสิ่งใดจะไปกับ ลูก ร่างกายของลูกจะจบสิ้นลงด้วยเช่นกัน ดังนั้นประกันสิ่งใดก็ตามที่ลูกต้องการในเวลานี้ เพื่อที่สิ่งนั้นจะได้รับการ ประกันถึง 21 ชาติเกิด ไม่ใช่ว่าลูกสามารถประกันทุกสิ่งและแล้วไม่ทำงานรับใช้ใด แต่ฝ่าแต่รับประทานที่นี้ ลูกต้องทำ งานรับใช้ ค่าใช้จ่ายของการเลี้ยงดูลูกดำเนินต่อไปด้วยเช่นกัน หากลูกประกันทุกสิ่งและรับประทานต่อไปที่นี้ ลูกจะไม่ได้

รับสิ่งใด ลูกจะได้รับบางสิ่งเมื่อลูกทำงานรับใช้ เพียงเมื่อนั้นเองที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ยิ่งลูกทำงานรับใช้มากเท่าใด ลูกก็จะได้รับมากเท่านั้น ยิ่งลูกทำงานรับใช้น้อยเท่าใด ลูกก็จะได้รับน้อยเท่านั้น นักสังคมสงเคราะห์ของรัฐบาลก็ต่างลำดับกันไปด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่เห็นว่าสำคัญมากมาย มีนักสังคมสงเคราะห์หลายประเภท พวกเขาทำงานรับใช้ทางร่างกาย ในขณะที่ของลูกคืองานรับใช้ทางจิต ลูกทำให้ทุกคนกลายเป็นผู้จาริกแสวงบุญ นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิตที่พาลูกไปหาพ่อ พ่อพูดว่า: ละทิ้งสำนึกทางร่างกายทั้งหมดของร่างกายของลูก ความสัมพันธ์ทางร่างกายของลูกและกูรู ฯลฯ ด้วยเช่นกัน และจดจำพ่อผู้เดียว พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นไม่มีตัวตน ท่านนำรูปที่มีตัวตนมาใช้เพื่อที่จะอธิบายแก่ลูก ท่านพูดว่า: พ่อไม่มีร่างนี้มาใช้ พ่อรับการคำจูนของวัตถุธาตุ ลูกมาอย่างเปลือยเปล่าและเวลานี้ลูกทั้งหมดต้องกลับบ้านอีกครั้ง ท่านพูดกับดวงวิญญาณของศาสนาทั้งหมดว่าความตายกำลังอยู่เบื้องหน้า ยาดาวาสและฆราวาสทั้งหมดจะถูกทำลาย และพันดาวาสจะมาอีกครั้งเพื่อปกครองอาณาจักรของพวกเขา บทของกิตะนั้นกำลังซ้ำรอยอีกครั้ง โลกเก่ากำลังจะถูกทำลาย ขณะที่ลูกใช้ 84 ชาติเกิด โลกนี้ก็กลับมาเก่า เวลานี้ลูกได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดของลูกแล้ว การละเล่นกำลังจะสิ้นสุด เวลานี้เราต้องกลับบ้าน เราจะละทิ้งร่างของเราและกลับบ้าน ฝ่าแต่เดือนกันและกันว่าในเวลานี้เราต้องกลับบ้าน เราได้เล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิดนี้ครบครั้งไม่ถ้วน การละเล่นนี้ถูกสร้างขึ้นเป็นนิรันดร์ ผู้คนต้องกลับไปสู่ส่วนของตนในศาสนาที่เป็นของพวกเขา ต้นอ่อนของศาสนาเทพที่ได้หายไปนั้นกำลังถูกเพาะหว่านในเวลานี้ ผู้ที่เคยเป็นดอกไม้จะไม่มาอีกครั้ง ดอกไม้ที่ดีจำนวนมากมา แต่เนื่องจากพายุของมายา ดอกไม้เหล่านั้นก็ตกลงมา และแล้วด้วยการได้รับสมุนไพรรักษาชีวิตของความรู้ ดอกไม้เหล่านั้นก็จะยืนขึ้น/เบ่งบานอีกครั้ง พ่อพูดว่า: ลูกได้ศึกษาคัมภีร์ ฯลฯ แล้ว ผู้นี้มีกูรู ฯลฯ ด้วยเช่นกัน มีผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถประทอนการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้แก่ทุกคน รวมถึงกูรูด้วย มีการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที มีราชาและราชินี และดังนั้นก็กลายเป็นหนทางของครอบครัว สิ่งนี้เคยเป็นหนทางของครอบครัวที่ปราศจากกิเลส ในขณะที่ในเวลานี้กลายเป็นหนทางครอบครัวที่มีกิเลสอย่างสมบูรณ์ อาณาจักรของราวันไม่ได้คงอยู่ที่นั่น อาณาจักรของราวันเริ่มขึ้นหลังจากครึ่งของวงจร เป็นชาวบาร์ตที่กลับมาพ่ายแพ้ราวัน ผู้คนของศาสนาอื่นทั้งหมดผ่านสภาพสะโต ราโจและตาโมระหว่างเวลาของเขาเอง เริ่มแรกพวกเขามีความสุขและแล้วพวกเขาก็กลับมาไม่มีความสุข หลังจากการหลุดพ้น ก็มีการหลุดพ้นในชีวิต เวลานี้ทุกคนไม่บริสุทธิ์และเสื่อมโทรมอย่างสมบูรณ์ แต่ดวงวิญญาณต้องละร่างของเขาแล้วรับร่างใหม่อีกร่างหนึ่ง พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้เข้ามาสู่วงจรของการเกิดและการกลับชาติมาเกิด ไม่มีใครสามารถเป็นพ่อของพ่อได้ ทุกคนอื่นมีพ่อ แม้กระทั่งการเกิดของกฤษณะก็เกิดขึ้นผ่านกรรมของมารดา บราห์มานี้จะใช้ชาติเกิดผ่านกรรมและแล้วท่านก็จะได้รับอาณาจักร เป็นบราห์มาที่ต้องกลับมาใหม่จากเก่า ท่านมีอายุ 84 ชาติเกิด สิ่งนี้ยากมากที่จะนั่งอยู่ในสติปัญญาของผู้คนอย่างถูกต้องแม่นยำเพื่อที่พวกเขาจะมีความซาบซึ้งอย่างมาก ความรู้นี้เป็นเช่นชะมดเขียง(สารที่มีกลิ่นหอมได้จากตัวชะมดใช้น้ำหอม-ผู้แปล) ที่มีกลิ่นหอมอย่างมาก อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นนักสังคมสงเคราะห์ทางจิต และสอนการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้แก่ทุกคน เพาะต้นอ่อนของศาสนาเทพของลูก

2. ใช้สติปัญญาที่ละเอียดอ่อนของลูกเพื่อเปิดเผยพ่อ เริ่มแรกสร้างสมทุกสิ่งด้วยตนเองและแล้วอธิบายสิ่งนั้นแก่ผู้อื่น

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวของความสำเร็จที่ง่ายดาย ด้วยการงานรับใช้ที่มีพลังด้วยจิตใจของลูก ขณะที่รับใช้ด้วยคำพูดด้วยเช่นกัน

เช่นเดียวกับที่ลูกเคยมีประสบการณ์ในการไม่วางเว้นในการรับใช้ด้วยคำพูดอย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกันในทุกขณะพร้อมกันกับการรับใช้ด้วยคำพูด ให้มีการรับใช้เกิดขึ้นด้วยความคิดของลูกโดยอัตโนมัติ "รับใช้ด้วยจิตใจ" หมายความว่าลูกและผู้อื่นจะรู้สึกถึงกระแสคลื่นที่บริสุทธิ์ของการมีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ในทุกช่วงเวลาสำหรับทุกดวงวิญญาณโดยอัตโนมัติ ให้มีพรออกมาจากจิตใจของลูกสำหรับทุกดวงวิญญาณในทุกขณะอย่างต่อเนื่อง ด้วยการรับใช้ด้วยจิตใจของลูก พลังของคำพูดของลูกจะถูกบันทึกไว้ และการรับใช้ที่มีพลังด้วยจิตใจของลูกจะทำให้ลูกเป็นตัวของความสำเร็จได้อย่างง่ายดาย

คติพจน์: บรรดาผู้ที่ยกย่องชื่อของพ่อด้วยการกระทำของพวกเขา เป็นผู้ช่วยของพระเจ้าอย่างแท้จริง

*** โอม ขานติ ***